

Klokkeveggen Mjølkeråen skole – utsmykking av Line Hvoslef

Utvikling, oppfinnelser og fremkomstmidler er det første som slår en i møtet med Line Hvoslefs utsmykking av klokkeveggen på Mjølkeråen skole. Hele veggen lever som et underlig og fargerikt univers, befolket med merkelige, rullende og roterende apparater og prismer som virker kjente og ukjente på samme tid. Et sykkellignende kjøretøy visper seg bort fra klokken, som kunne ha vært et deformert luftskip med komplisert drivverk og et halehjul i alle regnbuens farger. Bak to av vinduene vinker et vesen med vinger og hjulunderstell. Figurene kunne ha illustrert en Roald Dahl-bok om Georgs magiske maskiner som aldri ble skrevet, men de har samtidig et fjernt slektskap med Leonardo da Vincis høyst realistiske skisser og konstruksjonestegninger for diverse apparatur.

Utsmykningen er intimt forbundet med bygningen uten at den på noen måte tar arkitekturens former opp i seg. Tvert i mot fungerer fargefeltene og siksak-bordene som skiller dem som en likeverdige og billedlig kraft. Bygningens repeterende struktur gir et fundament for den fabulerende fantasiens flukt og menneskets evige bestrebelse på å overskride sine naturgitte forutsetninger for bevegelse: det å sette den ene foten foran den andre. Skolens som tar i mot barna fra de er små, har som oppgave nettopp å gi grunnlag for at de kan utvikle seg til mennesker med ubegrensede muligheter.

Selv kaller Line Hvoslef de illustrerte gjenstandene for fartøyer, et tema hun har arbeidet med i mange år. I dette tilfellet får hennes fartøyer skolebygningen til å leve på en ny måte. Arkitekturens regelmessighet og litt strenge kontur gir en nøktern og saklig ramme rundt virksomheten som skal foregå der, mens kreativitet, fantasi og mulighetene som ligger i utdanning og trening av ferdigheter uttrykkes på en inspirerende måte gjennom utsmykningen. Det er som en får lyst til å gå inn i klasserommene og lære om matte og fysikk, for derigjennom å kunne være med på å utvikle grenseoverskridende oppfinnelser til gode for menneskeheten. Utsmykningen hjelper oss til å se oss selv som mulighetenes individer, som levende mekanismer med tanker, følelser og evne til å utnytte storheten i skaperverket. Slike tanker er også helt essensielt å formidle for en skole, dermed understreker utsmykningen skolens funksjon på en svært god måte.